

Artikel 9.

De i nærværende Konventions Artikler 2, 5 og 6 omhandlede Overtrædelser skulle være offentlig Baatale undergivne.

Artikel 10.

Overtrædelser af nærværende Konvention kunne konstateres ved alle de Bevismidler, som tilstedes i det Lands Lovgivning, i hvilket den Domstol, der har erholdt Sagen til Paakjendelse, har sit Sæde.

Naar Cheferne for en af de høje kontraherende Parters Krigsskibe eller særlig med dette Hverv forsynede Skibe have Grund til tro, at der af et andet Skib end et Krigsskib er begaaet Brud paa de i nærværende Konvention foreskrevne Forholdsregler, kunne de forlange, at Kapitainen eller Skibsføreren skal forevise dette Skibs officielle Nationalitetsbeviser. Om denne Forevisning skal der strax gjøres en kort Bemærkning paa de fremlagte Aktstykker.

Desuden skulle Protokoller kunne optages af de nævnte Chefer, uden Hensyn til det mistænkte Skibs Nationalitet. Disse Protokoller skulle føres i det Lands Sprog, hvortil den Skibschef hører, som optager dem, og under de i dette Land brugelige Former; de skulle kunne tjene som Bevismiddel i det Land, hvor de blive paaberaabte, og i Henhold til dette Lands Lovgivning. De Anklagede og Vidnerne skulle være berettigede til at tilføie eller lade tilføie, i deres eget Sprog, alle de Forklaringer, som de maatte finde hensigtsmæssige; disse Erklæringer skulle forsynes med behørig Underkrift.

Artikel 11.

Ved Overtrædelser af Bestemmelser i nærværende Konvention skal Rettsforfølgningen og Domfældelsen stedse finde Sted paa saa hurtig en Maade, som de gjældende Love og Anordninger tillade.

Artikel 12.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at træffe, eller forelægge vedkommende lovgivende Myndigheder Forslag til de nødvendige Foranstaltninger for at sikke Udførelsen af nærværende Konvention og navnlig til Fastsættelse af Straf af Fængsel eller Bøder eller begge disse Straffe i Forening for dem, som maatte overtræde Bestemmelserne i Artiklerne 2, 5 og 6.

Artikel 13.

De høje kontraherende Parter skulle meddele hinanden de Love angaaende Gjensstanden for nærværende Konvention, som enten allerede maatte være udstedte i deres Stater, eller som senere maatte blive det.

Artikel 14.

Der er aabnet de Stater, som ikke have deltaget i nærværende Konvention, Adgang til paa Begjæring at tiltræde den. Denne Tiltrædelse skal ad diplomatisk Vej meddeles den franske Republiks Regjering og af denne de øvrige Regjeringer, som have undertegnet.

Artikel 15.

Det er en Selvsølge, at Bestemmelserne i nærværende Konvention i ingen Henseende indskrænke Krigsførendes Handlefrihed.

Artikel 16.

Nærværende Konvention skal træde i Kraft fra den Dag at regne, som de høje kontraherende Parter maatte komme overens om.

Den skal forblive gjældende i fem Aar fra den nævnte Dag at regne og, saafremt ingen af de høje kontraherende Parter tolv Maanedes før Udløbet af det nævnte Tidrum af fem Aar maatte have tilkjendegivet sin Hensigt at sætte den ud af Virksomhed, vedblive, at være gjældende et Aar endnu og saaledes stadig fra Aar til Aar.

Skulde Konventionen blive opgjagt af en af de Magter, der have undertegnet den, skal denne Opsigelse kun have nogen Virkning for dens eget Vedkommende.